

Pot miru in blagoslovljenosti

Svami Paramananda

 Bird Publisher
2023

Naslov izvirnika:

„The Way of Peace and Blessedness“; Swami Paramananda

Copyright © Bird Publisher, 2023

Vsebina

Uvod ... 9

1. Čaščenje Resnice ... 13

2. Pot duhá ... 23

3. Posvečeno življenje ... 35

4. Zaupanje v Božansko ... 43

5. Služenje Idealu ... 51

6. Čistost srcá Idealu ... 59

Nekaj besed o avtorju ... 69

Posvetilo

*Ta majhna knjižica je s hvaležnostjo in zahvalo posvečena
svetemu in ljubečemu spominu na
Svamija Ramakrishnanando*

Uvod

Podobno kot »Pot predanosti« istega avtorja tudi to knjigo v veliki meri sestavljajo izvlečki iz njegovih pisem; zato vsebuje življenjske in osebne poudarke. Skladno z učenjem Vedante je religija vedno individualni problem, zato je edina prava metoda individualna metoda. Obstajati mora neposredni klic modrega in ljubečega srcá Učitelja, usmerjen k vprašujočemu srcu učenca, kar takoj poživi duha slednjega. Veličastne vedske skripte niso nič več kot to; sveti jasnovidec Resnice, ki samotno sedi v senci himalajskega gozda in prenaša nekaj hrepenenja na zvedavega učenca, ki išče sadove svojega uresničenja. In kjer je to zapisano, najsi bo v večni besedi svete skripte ali zgolj omenjeno v preprostem pismu, vedno v bralcu oziroma poslušalcu prebudi novo življenje duhovne zavesti.

»Pot mirú in blagoslovljenosti« je vedno pot blagoslovljenega služenja vzvišenemu Idealu, in to z vztrajnim zaupanjem, čistim srcem in neomajno predanostjo. Da bi lahko človek temu sledil, je dobro, da svojo dušo dvigne iz dremeža njene nevednosti oziroma brezbržnosti in ji s tem omogoči začutiti resničnost Bogá in duhovnega življenja; vsakdo se mora naučiti, kako častiti Resnico in si zaslužiti Božansko videnje, tj. kako imeti rad in delovati nesebično ter predano. To so lekcije, ki se jih lahko učenec nauči na straneh te knjige, lekcije, ki so preveč silovite in dragocene, da bi jih kdorkoli

zadržal le zase. Zaradi tega so zbrane v tej majhni knjižici, ki jo zdaj pošiljamo naprej v svet skupaj s svetim sporočilom v iskrenem upanju, da bodo s tem mnogi lahko našli mir in blagoslov.

Devemata

Boston, 19. junij, 1913

Molitev

O, Neskončno Bitje! O, Vrhovni Gospod!

Nauči nas, kako naj molimo in kako meditiramo.

*Naj bodo naše misli tako osredotočene, globoke in vztrajne,
da bodo lahko prodirale v notranje globine našega bitja in
uzrle Tebe.*

*Dvigni naše misli na raven, kjer ni nobene težavnosti, kjer
ni nobene temé, temveč zgolj razsvetljenost in
blagoslovljenost.*

Vodi nas iz zablode, privida k Svetlobi Modrósti.

Dopusti nam, da bomo lahko občutili Tvojo

Božansko Prisotnost znotraj sebe.

*Da se bo naša duša lahko prebudila iz dremeža
neresničnosti in bo pripravljena slišati Tvoj klic.*

Da bo naše srce lahko polno strpnosti in sočutja.

Da bosta mir in umirjenost lahko prežela celotno naše bitje.

*Naj Tvoj mir in blagoslov ostaneta z nami in nas varujeta
pred vsemi nevrednimi mislimi in dejanji.*

Mir! Mir! Mir med vsemi živimi bitji.

1. Čaščenje resnice

»Resnica prevlada, ne neresnica, z Resnico se razkrije pot, pot Razsvetljenih, na kateri stari modreci, potešeni v svojih željáh, korakajo tja, kjer je najbolj vzvišen Kraj Resničnega. Ta (Absolutna Resnica) sije na vse strani veličastno, božansko in nepredstavljivo. Skrita je v votlini (srcá) v tistih, ki Jo vidijo tudi tukaj.«

Mundaka-Upanishad

»Resnica je živa moč Dobrega, neuničljiva in nepremagljiva. Tisti, ki ne težijo k Resnici, so zgrešili namen življenja. Hitro se oprimate luči Resnice. Iščite odrešitev samo v Resnici. Kjer je ego, tam Resnice ni; a vendarle potem, ko Resnica pride, ego izgine. Zato naj vaš um počiva v Resnici, razglašá Resnico, vanjo vložite vse svoje stremljenje in naj se razširi naokoli. Večno boste živeli v Resnici. Ego pomeni smrt, medtem ko je Resnica Življenje. Zaupanje v Resnico. Verjemíte Vanjo in jo živíte.«

Buddha

»Ta Brahman (Absolutna Resnica) je pravzaprav blaženost sama; ko jo dosežete, vaša duša občuti zadovoljstvo.«

Taittiriya-Upanishad

Molitev

*S pomočjo blagoslovov Najzvišenega
je lahko naše življenje plodovito.*

Naj bomo močni in mirni.

Naj bo naša predanost Resnici neomajna.

Naj bo naš um osvobojen neresnice.

Naj imamo Resnico vedno pred očmi.

*Naj bo naše celotno življenje namenjeno
uresničenju Resnice.*

Naj vse varljive stvari izginejo iz naših src.

*Naj prevladuje naša ljubezen do Bogá in
naj bo pred vso drugo ljubeznijo.*

*Naj bo naš um tako razločujoč, da
nas nič ne bo moglo zavesti oziroma prevarati
in naj vedno ostanemo zvesti Bogu.*

Naj z vsem svojim srcem in dušo služimo samo Bogu.

*Naj Njega prepoznamo kot svojega edinega Učitelja,
naj častimo Njega in ne karkoli drugega, kar vodi v temó.*

*Naj nas On varuje, ker obstaja samo On,
ki nas lahko zaščiti.*

Naj nam podeli svoj mir in blagoslove.

Mir! Mir! Mir!

Samo *Resnica* vedno ostane. Samo *Resnica* zmaga. Tisti, ki častijo *Resnico*, samo oni prejmejo blagoslov, drugi ga ne prejmejo. Naj *Resnica* postane temelj našega življenja. Prizadevajmo si *Resnico* spoznati. Naj iz *Resnice* izhaja vsa naša navdahnjenost; in naj se predamo samo *Resnici*, nikoli *neresnici*. Naj nas vse spodbuja k doseganju *Resnice*. Naj nas pri teh naših prizadevanjih nič ne omaja. Naj bo naši predanosti *Resnici* posvečeno vse naše življenje.

Našo dušo lahko dokončno poteši samo *Resnica*. Tisti, ki zagovarjajo *Resnico* tudi za ceno težav in požrtvovalnosti na račun njihovega fizičnega telesa, samo tisti so *resnični častilci Bogá*. Samo tisti poznajo *Resnico*.

Niti delček *Resnice* se nikoli ne porazgubi. In vsako posamično prizadevanje, da bi spoznali *resnico*, vedno obrodi sadóve. Od nas se zahteva samo to, da smo potrpežljivi, vztrajni in da brezmejno zaupamo v *Božansko*. Le kaj drugega bi še lahko bilo potrebno? Svoje življenje je dobro živeti že zaradi *Resnice* same; hočem reči; za *Njeno* razširjanje, zaradi duhovnega uvida, ki ga omogoča, a nikoli zaradi mnenja neke osebe, najsibo bogate ali revne, učene ali neuke. Zaradi *Resnice* je vsakdo lahko drzen. Ko nečesa ne vemo, ko o nečem nismo prepričani, potem dvomimo, omahujemo in v svojih besedah nismo prepričljivi ter ne naredimo ničesar. A to ne velja za tistega, ki vé. Edina misel in edini cilj slednjega je *Resnico* podariti in *Resnico* živeti. To je vzrok, zakaj modreci govorijo tako drzno. Čaščenje *Resnice* častilcu vedno daje moč prepričljivosti in popolne neustrašnosti.

Če nekdo časti Resnico, potem zanj ni več nobene temé, več ne pozna omejitev. Toda treba je iti korak za korakom. Resnice namreč ne moremo opaziti, ne moremo si je niti predstavljati, preden se nam ne razkrije. Kar potrebujemo, so stanovitnost, umerjenost in zvestoba – zvestoba samemu sebi. Če smo do sebe resnični, potem bomo resnični tudi do svojega Ideala, do svojega življenja in do vsega drugega.

Blagoslovljeni so tisti, ki lahko iskreno in nesebično služijo Resnici in Jo častijo. Božanska Mati bo takšne vedno varovala. Le zakaj Ona to ne bi? Veste že, da Bog pravi v Giti naslednje: »Tisti, ki me častijo z osredinjeno ljubeznijo in z ničimer drugim, za tiste poskrbim.« Potem celo On poskrbi za njihove materialne potrebe. To so neizmišljene ter resnične trditve in dlje, kot boste živel, vse bolj boste spoznavali, da je res tako.

Verjemite kot majhen otrok, potem boste spoznali Resnico. Dosežemo Jo, ne z razmišljanjem, temveč z vero in verjetjem. Majhni otroci brez vsakega dvoma in brez vprašanj verjamejo tistemu, kar jim povedó njihovi starši; in če znova postanemo majhni otroci, ne moremo vstopiti v kraljestvo nebes oziroma v kraljestvo Resnice. Tudi otroci nemudoma stečejo k materi, če jim preti kakršnakoli nevarnost, in takšnih razmer ne skušajo rešiti sami; in enako je s častilci. Preprostost je temelj vseh religij. Ko človek odraste, opazi zlobo in grešnost; medtem pa si majhen otrok zla še predstavljati ne more. Ko odrastemo, opredeljujemo in sodimo svet ter ljudi

po svoje. A temu se moramo odreči in si znova pridobiti tisto otroško preprostost. Potem bomo lahko vstopili v kraljestvo Bogá.

Kaj nas naredi za zlobne in brezbožne? Ko pozabimo na Bogá in mislimo, da smo naše telo. Če pa pozabimo na svojo telesno omejenost in začnemo iskreno častiti Bogá, potem hitro znova postanemo krepostni. – To je edina pot k osvoboditvi, – pozabiti na omejenosti in misliti samo Nanj. S tem ko imamo Bogá vedno pred očmi, vsako naše dejanje postane dejanje čaščenja. Naš um je kot nebo, želje pa so kot oblaki, in ko se slednje dvignejo do nebá, zastrejo oziroma skrijejo sonce modrósti. In da se ne bi želje dvigale navzgor, se je treba osredotočiti Nanj; potem se bomo osvobodili vseh ne vrednih željá. In bolj kot bomo svoj Ideal v srcu lahko zadržali ter ostajali osredotočeni Nanj, močnejši bomo postajali. In ko bomo svoj Ideal postavili na oltar svojega srcá in ga tam obdržali, potem bomo večno živeli v miru. Zato pa, če seveda želimo doseči svoj duhovni cilj, moramo ostati iskreni, odločni in nenehno osredotočeni na Ideal.

Religija pomeni stanovitno hojo po svoji poti naprej, ne da bi se zmenili za to, ali nam bo uspelo ali ne. Imeti je treba otroku podobno preprosto vero in čisto srce. Nujno ne potrebujemo nič drugega. Vedno je treba imeti v mislih Ideal in nič nam ne sme pri tem vzeti poguma. Smo do sedaj že skušali ugotoviti, kako oziroma koliko smo prepričani, da nam ne bo uspelo?

Nekaj besed o avtorju

Svami Paramananda (1884–1940) se je rodil v regiji Suresh Chanda Guta Thakurti v vasi Banaripara, ki je takrat spadala v indijsko državo East Bengal (in je dandanes del države Bangladeš). Leta 1909 je ustanovil Ramakrishna Order's Vedanda delovni center v Bostonu. Bil je avtor, poet in navdušujoči učitelj mednarodnega slovesa.

Leta 1902 je pri sedemnajstih letih prejel iniciacijo v red sannyasinov – bil je najmlajši meniški učenec Svamija Vivekanande – rigorozno učenje pa je prijel pod vodstvom Svamija Ramakrishnanande v mestu Chennai v južni Indiji. Decembra 1906 je prispel v New York, da bi pomagal Svamiju Abhedanandi, in se tri leta pozneje preselil v Boston, da bi tam pomagal učenki Svamija Vivekanande Oli Bull, ki je žive-la na ulici Brattle v Cambridgeu.

»Naš um je kot nebo, želje pa so kot oblaki, in ko se slednje dvignejo do nebá, zastrejo oziroma skrijejo sonce modrósti.«

»Večina ljudi si resnično ne želi Resnice, zato tudi pravijo, da se nimajo časa ukvarjati z duhovnostjo. Takšni ljudje si vzamejo čas za opravljanje in razširjanje čenč, za užitke, za posvetno dejavnost; a se niti za pet minut ne utegnejo posvetiti Bogu. S tem goljufajo sami sebe in skušajo ogoljufati Bogá.«

»Resnica je vedno enaka oziroma ena sama, čeprav se njene pojavne oblike lahko razlikujejo med seboj.«

»Vseeno mi je, kje rase duhovna roža, najsibo na Vzhodu ali na Zahodu; ta roža bo enako lepa, bo enako dišala in vzbujala enako občudovanje pri vsakomur, ki se bo pojavil v njeni bližini.«